

(11) Nu takker alle Gud
med hjerte, mund og hænder,
som overflødig godt
os uforskyldt tilsender,
som os fra moders liv
og første barndomsstund
i alt vort levnedstid
velsigned mangelund!

Den evig rige Gud,
han os fremdeles give
fred og frimodighed,
mens vi er her i live,
så vi i nåde stå
hos ham og på vor bøn
få hjælp i nød og død,
til sidst hans nådeløn!

Gud Fader med Guds Søn
og Helligånd tillige
ske tak og lov og pris
i høje Himmerige!
Treenig Gud, som var
og er og bliver, dig
vort takke-offer frem
vi bær' ydmygelig.

Udgangsbøn - Postludium

HJERTEG TILLYKKE!

©Billeder, Snedsted Kirke 2015

KONFIRMATION

St. Bededag den 1. maj 2015

„Hjertestarter“

SNEDSTED KIRKE

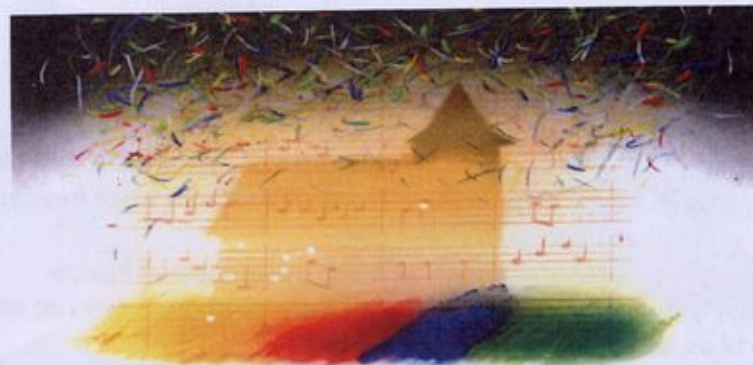
PRÆLUDIUM
INDGANGSBØN

Med store undrende øjne går jeg,
hvor anemonerne lyser hvidt.
Og midt i forårets lysvæld står jeg
og ser mod himlen og spørger blidt.
Hvem opfandt lærken og nattergalen?
Hvem satte knopper på birk og bøg?
Og hvem bestemte, at netop svalen
sku' være svale og gøgen gøg?

Hvad er det dog for en slags reflekser
der kalder pindsvin og tudse frem?
Og hvem er det, der går rundt og hekser
i Hornbæk, Tarm og Jerusalem?
Thi alle steder er samme under
og samme kraft, som gør sjælen stum.
Og alle vegne går folk og grunder
på livets dybe mysterium.

Men ingen svarer fra skjulte egne
og gi'r os grundig og god besked.
Så jeg må svare på andres vegne
og formulere, hvad ingen ved.
Jeg tror, der ligger et barn dybt inde
i alle levende ting, der gror.
Et barn, der er som en fuglevinge,
en lille gud, der er evig stor.

Jeg tror, han danser i altings hjerte,
jeg tror, han hviler i al tings vækst.
Og alle underes under er det,
at han er ordløs og altings tekst.
Han er i spurvenes sang i hækken,
i solsortfløjt og i hundeglam.
Og hvis De lytter til tudsens kvækken
og lammets brægen, så er det ham.

Han er i regn og hvor støv må tørste,
i vandets rislen. I træets saft,
i al det mindste, i al det største.
Den mindste enhed. Den største kraft.
Hør, blæsten synger din sang, veninde!
Se, træet blomstrer på barnets bud!
Jeg tror, der lever et barn dybt inde.
En kraft, som aldrig kan drives ud.

Halfdan Rasmussen.

*Livet
er en stor
gave,
"pakket ud"
er det en stor
opgave.*

HILSEN – KOLLEKT – LÆSNING

1. Du, som har tændt millioner af stjerner, tænd i vort mørke en tindrende tro.

Du er vort lys, og du vogter og værner os, så vi sover i tryghed og ro.

2. Tak for den lysende dag, der er gået, gaven til os, dine hænder har rakt.

Tilgiv os det, som vi ikke fik nået, tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!

3. Tak for hver glæde, der fyldte vort hjerte, hver gang du gjorde vort liv til en fest.

Hjælp os at bære hver byrde, hver smerte, du ved alene, hvad der tjener os bedst

4. Tak for de mennesker, som blev vor støtte, når vi fandt vejen besværlig at gå.

Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte, mød du os selv i de svage og små!

5. Du, som har tændt millioner af stjerner, mørket i verden vil du byde trods.

Du er vor Far, den, der vogter og værner, lys i det mørke, som kommer fra os.

Johannes Johansen

Prædiken

1. Kære linedanser, udspændt ligger foran dig selve livet du fik givet gå nu kun din vej. Du må turde træde ud hvor dit liv kun er dit. Det briste eller bære må dette ene skridt. Give fra dig hvad du magter da ser du en dag du nåede ud og danser til himmelens stjerneskud.

2. Kære linedanser, ser du livet er et net, øjeblikke tro blot ikke dansen kun er let. Og en dag gør livet ondt det ved jeg at det vil. For livet er et liv på trods smerten hører til. Ud af sorgen vokser lykken, og livet i påskens evige fest. De stærkeste rødder har træ' i blæst.

3. Linedanser – vælg livet

hvilken er din vej?
Følge hjertet uforfærdet
Sige ja og nej!
Verden spørger tit hvordan og alt for lidt hvorfor.
Der er så mange ting man kan – stå for det du tror!
Gid du aldrig mister modet, og lader det onde uimodsagt.
Når viljen befries, – da falder magt.

4. Linedanser i det høje dans vidunderligt!
For det næste er det bedste: glæden ubestridt!
Tænk at få balancekunst. Så helt ufatteligt!
At modtage sin stang og snor ganske kvit og frit.
Uanset om du nu tror det, så ved jeg at lyset brænder for dig!
Og kigger du op, er der nok en vej.

Tekst og melodi:
Per Krøis Kjærsgård, 1998

Tale til konfirmanderne

Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

N.F.S Grundtvig

192

Hil dig, frelser og forsoner!
verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

Kærligheden, hjertegløden,
stærkere var her end døden,
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted!

Ak! nu føler jeg til fulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde!
Hvad udsprang af disse fjelde, navnet
værdt, til at gengælde,
frelsermand, din kærlighed?

Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent!

Fra konfirmand-weekenden.

*Der er andet end den videnskabelige
tilgang til virkeligheden.
Hvor mange videnskabsmænd går i
grunden forbi en sø eller et hav og
tænker: "Nåh, det er jo bare H2O?"*

KONFIRMATION

Trosbekendelsen

Lad verden ej med al sin magt
os rokke fra vor dåbes pagt;
Men giv, at al vor længsel må
til dig, til dig alene stå. (Fællessalme)

Konfirmationshandling

Fadervor – Bortsendelsesord

*"Gå da frit enhver til sit og stole på Guds nåde!
Da får vi lyst og lykke til at gøre gavn,
som Gud det vil, på allerbedste måde". (Fællessalme)*

Bøn - Velsignelse